

mig derfor at spørge den højtærede Minister, hvorledes det forholder sig med saadanne Dagmulkter: Blive de eftergivne eller blive de fastholdte i Overensstemmelse med Kontrakten? Det var blot disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre.

P. Christensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at omtale et Par lokale Spørgsmaal. Jeg har tidligere her i denne Sal gentagne Gange taget Ordet for, at Byerne nede i Midtsjælland, Ringsted og Sorø, kunde blive satte i Forbindelse med Omverdenen paa en bedre Maade end tidligere, saa at Ildtogene kom til at holde der. Jeg skylder den daværende Indenrigsminister Tak for, at der er taget Hensyn til disse mine Udtalelser. Disse Byer er nu paa denne Maade komne i Forbindelse med Omverdenen, om end Ildtogene ikke holde der paa de Tider, hvor det kunde være mest ønskeligt. — Men naar jeg endnu har en Anke til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til Banerne, drejer det sig om, at det første Morgentog til Kjøbenhavn ikke holder ved Fjenneslev Station. Dette Tog holder ved alle sjællandske Jærnbanestationer Vest for Roskilde, netop med Undtagelse af Fjenneslev, og denne Egn's Beboere ere da henviste til enten at tage den lange Vej til en saadan Station, naar de ville til Kjøbenhavn fra Formiddagen, eller vente til om Eftermiddagen. Jeg tror, at naar jeg nu omtaler dette Forhold, vil der ogsaa blive taget Hensyn til det, saa at denne Egn's Beboere kunne komme i lige saa god Forbindelse med Hovedstaden som den øvrige Befolkning paa Sjælland.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Jeg tillod mig i Fjor at henlede den daværende Ministers Opmærksomhed paa, at der under Sorø Akademis Gods var en temmelig værdiløs Tørvemose, Bjernede Mose, og at der var en stor Del Husmænd paa denne Egn, som ønskede denne Mose udstykket, ikke til selvstændige Husmandslodder, men til Bortsalg fra Akademiets Side paa den Maade, at de Husmænd, som bo omkring Mosen, kunde komme i Besiddelse af en saadan Lod. Den daværende Kultusminister stillede sig temmelig beredvillig til denne Sag og erklærede, at han vilde sætte sig i Bevægelse og undersøge Mosen's Beskaffenhed o. s. v. Jeg tillader mig derfor nu at rette et Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister om, hvor vidt man naaede i sin Bevægelse og i sine Over-

vejelser, og om man kan vente i en nær Fremtid at faa dette Spørgsmaal løst. Jeg kan ikke tænke, at det kan møde Modstand fra nogen Side. — Endnu et Spørgsmaal, som angaar den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det er en gammel Bekendt, som jeg paa ny nødes til at omtale, skjønt jeg troede, at det i Aar var blevet bragt ud af Verden. Det er Spørgsmaalet om Rentenedsættelser for Sorø Akademis Debitorer. Det er en gammel Bekendt i denne Sal. Jeg har gentagende rejst dette Spørgsmaal for. I Fjor naaede vi saa vidt, at den daværende Minister sely kom til Finansudvalget med Forslag om at nedsætte Renten. Dette Forslag blev vedtaget i begge Rigsdagens Afdelinger og stadfæstet af Kongen og staaar altsaa paa indeværende Aars Finanslov. Og skønt vi troede, at denne Sag nu var vel ordnet, og at vi nu vilde faa den efter vor Mening retfærdige om end lille Rentenedsættelse af $\frac{1}{4}$ pCt., have vi dog endnu ikke mærket noget til den. Jeg skal tilføje, at det gode Indtryk, vi fik ude i Befolkningen, da vi saa, at vi havde faaet en gejstlig Mand i Spidsen for Kultusministeriet her i Landet, blev svækket ikke saa ganske ubetydeligt ved, at vi, skønt en saadan Bestemmelse fandtes paa Finansloven, maatte vedblivende ofre en Snøs Tusinde Kroner. Jeg tror nu, at naar jeg blot gør opmærksom derpaa, vil den højtærede Minister sætte sig i Bevægelse og maaske til December Termin gøre Fejlen god igen og give os denne $\frac{1}{4}$ pCt., som tilkommer os efter indeværende Aars Finanslov. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Minister skulde begynde sin Løbebane som Minister med at blæse hele Lovgivningsmagten et Stykke og gaa udenom en Bestemmelse, der er vedtagen paa lovmæssig Maade af alle Parter. Det kan jeg ikke tænke mig, og jeg venter selvfølgelig, at Ministeren vil gøre sin Fejl god igen og give os, hvad der med fuld Ret tilkommer os. Hvis dette ikke bliver Tilfældet, vil jeg henlede det eventuelle Finansudvalgs Opmærksomhed paa denne Sag, og da det er et Spørgsmaal, som er af ikke ringe Interesse for alle Landboere, føler jeg mig overbevist om, at man under de fremtidige Forhandlinger om indeværende Aars Finanslov, hvor Ministeren paa ny har foreslaaet 4 pCt., vil fæste sin Opmærksomhed paa denne Sag, saa at vi dog omsider maa kunne naa til at føre denne Sag i Havn.

Det var egentlig disse Bemærkninger, jeg havde tænkt at gøre. Jeg skal dog